

[Leif Hermann]

hvor det såvel i dispensationssager som i egentlige fredningssager har virket under den gældende ordning.

Jeg skal afslutningsvis knytte et par korte bemærkninger til det nye ankesystem og sige, at det er et helt grundlæggende princip i dansk offentlig forvaltning, at en myndighedsafgørelse skal kunne prøves ved en anden instans end førsteinstansen. Hvad der er af betydning for den, der afskæres fra at klage, kan ikke afgøres af dette Folketing, uanset hvor små tingene kan tage sig ud fra Christiansborg eller Slotsholmsgade. Hvor brede klagevejene skal være, og til hvem man skal kunne klage, kan vi diskutere, men at der skal være en klagemulighed over for en myndighedsafgørelse, er efter Socialistisk Folkepartis opfattelse ganske åbenbart og et grundlæggende krav, hvis borgerne skal føle retssikkerhed i forholdet til de offentlige myndigheder og et forpligtende engagement i miljøpolitikken.

SF siger ikke nej til en miljøpolitisk principdiskussion, og vi siger heller ikke nej til at få noget miljøpolitisk brugbart ud af lovforslagene i den forstand, at principperne skal forvandles til et konkret og håndterligt handlingsgrundlag. SF kan ganske vist ikke hamle op med den enestående indsats af ressourcer, som ministerens ministerium har sat ind. Det er imponerende, at det er lykkedes på så kort tid at få noget stablet på benene, som vi nødvendigvis skal tage alvorligt, men når vi ikke kan komme med den indsats, kan vi til gengæld sikre den kritiske styrke i vurderingen af forslagene.

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil gerne til en begyndelse takke ministeren for redegørelsen og også for det omfattende arbejde, som blev sat i gang allerede ved ministerens tiltrædelse, hvor vi jo fik at vide, at man i Miljøministeriet havde tænkt sig at tage hele afbureaukratiseringsproblematikken op og derfor dekreterede lovpause. I den forbindelse havde der jo også været – som også andre har nævnt – de mange betænkninger, specielt Lotz III, som jo netop også gik ind på, hvordan vi kan få en enklere myndighedsstruktur.

Det har været en særdeles åben lovgivningsproces og sikkert ikke helt nemt hele tiden for ministeren at skulle ud i en debat med snart sagt alle organisationer i dette land, men jeg synes i hvert tilfælde, at sådan som lovforslagene

nu er blevet udformet, kan man se, at der har været tale om en ganske omfattende dialog med alle mulige organisationer.

Jeg vil ikke i dag komme ind på lovforslagene, for det er jo noget, vi først skal drøfte på torsdag, men kun se lidt på de mere overordnede målsætninger.

Jeg synes, det er helt rigtigt, at vi med målsætningen først og fremmest går ind for at foregribe, at natur- og miljøproblemer i det hele taget opstår. Det er jo den tankegang, som også ligger i Brundtlandrapporten: den bæredygtige udvikling. Det er også den tankegang, der går igen i mange af de debatter, vi har haft her i Folketinget om renere teknologi, og det er den tankegang, som ligger bag ministerens egen udtalelse på et tidspunkt om, at Miljøministeriet i virkeligheden burde kunne overflødiggøres på lang sigt, idet miljøhensynene burde indoveralt i samfundet og overalt i ministerierne.

Det, som vi skal sørge for, er at foregribe, at problemerne opstår, men samtidig står vi selvfølgelig også i en situation, hvor vi skal gøre op med nogle af fortidens synder, og det er store opgaver, vi dér skal varetage, samtidig med at vi skal se på, hvilke ressourcer vi bruger, og hvor vi bruger dem, og foretage, som ministeren også siger i redegørelsen, en samlet interesseafvejning.

Det, vi lægger megen vægt på i disse miljøreformer, er, at vi får den ensartede myndighedsstruktur. Det er vigtigt for borgerne at vide, hvem det er, der behandler de sager, det drejer sig om. Der har været alt for megen dobbeltadministration, men der har også været megen uklarhed om, hvem der i virkeligheden bestemte.

Derfor synes jeg, det er godt, at vi når frem til en klar arbejdsdeling, og at det er de folkevalgte organer, der får hovedvægten. Man kan altid diskutere kompetencefordelingen, men der er i hvert tilfælde megen symmetri og meget udmærket i, at det er staten, der får de overordnede opgaver, at amtet får det åbne land, fredningen, de større miljøsager og de kommuneoverskridende sager, og at kommunerne får by, landsby, sommerhuse og det almindelige miljøtilsyn.

Man kan selvfølgelig altid diskutere, om man kan gå længere ud i decentraliseringen, men det vil vi komme tilbage til, når vi kommer til første behandling af de forskellige lovforslag.